

Návraty k oslavám 650 let města

Součástí oslav bylo i
svěcení mariánského
sloupu a žehnání
městskému praporu
biskupem
Kouklem za
přítomnosti
mnoha
účastníků

Pokračování příště

Čtvrtek 14. října 2004		
kdy	co	kde
8:30	Král k sežrání	velký sál
9:00		
0:00	Sloupnice	
9:30	seminář	malý sál
10:30	Král k sežrání	velký sál
11:00		
11:30	Sloupnice	
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Třebechovice pod Orebem	
13:30	loučení Hvozdná	malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Třebechovice pod Orebem	městský úřad
15:00	vítání Třebechovice pod Orebem	před divadlem
15:30	závod o záchranu divadla	před divadlem
17:00	Valná hromada Vobskočák	malý sál
19:30	Černý pátek	velký sál
20:00		
20:30	Desná	
21:00		
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 6.

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Středa 13. října 2004

Program na dnešní den		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Sloupnice	
13:00	příjezd Desná	
13:30	loučení Radnice	malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
14:00	vítání Sloupnice	městský úřad
14:30	vítání Desná	městský úřad
14:30	vítání Sloupnice	před divadlem
15:00	vítání Desná	před divadlem
16:00	Gazdina roba	velký sál
16:30		
17:00	Hvozdná	
19:30	Gazdina roba	velký sál
20:00		
20:30	Hvozdná	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

Nikolaj Vasiljevič Gogol – Ženitba

Celý život i dílo N. V. Gogola je provázeno tendencí k neobyčejnosti, vypjatosti, sytosti barev, zkoumání jevů v krajních

podobách a k celkové nadsázce jdoucí až k hyperbole.

Zdá se, že především v závěrečné scéně naplňuje inscenace své poslání, kdy banalita rozhovorů se dostává do groteskní podoby, působí bezpečně komediálně, vyvolává u diváků smích a zasloužený potlesk.

Témat, o kterých by se dalo hrát, nabízí autor mnoho (manipulace, obava realizovat svůj sen, nerozhodnost, ubohost malých životních cílů,

život v banalitě jednotlivců i skupin). V inscenaci velmi poučeného režiséra J. Vyčichla divák sleduje více než celkové směřování řadu gagů, především v prvním jednání, které nejsou zapojeny a propojeny do celkového výkladu situací a motivace postav. Vzniká pocit, že představení je koncipováno jako řada střípků, které jen obtížně vytvářejí celkový obraz.

Většina hereckých představitelů má dobré předpoklady k vytvoření výrazných hereckých postav. Podkolatov M. Kratochvíla v závěru představení naplňuje onu vážně míněnou groteskní rovinu, jež ovšem v úvodních scénách působí spíše nepropojeně, jakoby herec hrál každou větu zvlášť bez přesnějšího cíle jednání. Tam, kde jedná propojeně a zacíleně, působí bezpečně a herecky výrazně. Agáta M.

Partneři XXXV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

Gorten Švýcarsko

Penzion BARUNKA

REKOS

KONICA MINOLTA

Ciba

Pozor, závod!!

Občanské sdružení Větrov, Divadelní spolek Krakonoš, Spolek Techniků Divadla Krakonoš, Sbor dobrovolných hasičů, vydavatelství přehlídkového deníku Větrník a činní ochotníci ve Vysokém nad Jizerou vám přinášejí:

Veřejný závod dvojic až skupin v běhu o překot

ZACHRAŇTE DIVADLO

Čas: Ve čtvrtek, po vítání DS Třebechovice pod Orebem

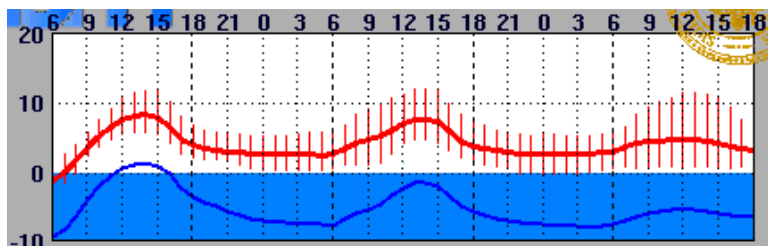
Místo: Před divadlem – cesta – před hasičnou

Trat': Divadlo – hasičská zbrojnice - divadlo

Pravidla závodu:

Každý závodník závodí na vlastní dech. Start je v prostředí schodiště divadla Krakonoš, běží se v předpisové výstroji přes překážky pro výzbroj a zpět. Start je intervalový. Časově nejrychlejší vyhrává. Rozhoduje čas posledního člena družstva. Doping tolerován. Zápisné symbolické, minimálně však 5,- Kč. Uzávěrka prezentace v 15:00 hodin

Předpověď počasí na středu:

Jižní vítr přesáhne 20km/h, tlak bude klesat ze včerejší dosažené výše 1035hPa. Kuchyňko – začněte se radovat. Bude hůř.

Šénové velmi přesně a komediálně citlivě zobrazuje téma hledání ženichů. Zkušená B. Stupková jako Tekla neztrácí komediální půvab (snad srozumitelnost řeči by mohla být průkaznější). Kočkarev J. Vonáška má dostatek temperamentu, ovšem prostředky manipulátora jsou trochu chudší. Nenažraný M.Kroce je hraný s přesnou nadsázkou tak potřebnou pro tento žánr, také komediální Žvaníkin V. Filipa, možná víc civilnější, Onučkin K. Štochla, ale i ostatní (snad nepříliš výrazný Starikov, Duňaša a Štěpán) dokládají, že

soubor je herecky dobře vybavený i poskládaný.

K výraznějšímu úspěchu by ovšem prospěla čitelnější koncepce, důslednější realizace žánru, ale především herecká komunikace ve výstavbě jednotlivých situací.

František Laurin

MYŠKY REPORTÉRKY

U herců

Jak se cítíte před vystoupením?

Ospale. Doufám, že bude dobrá atmosféra. Děti jsou všude jiné, ale buďto s vámi jdou nebo nejdou.

U diváků

Těšíš se na pohádku?

Strašně moc, já mám rád pohádky.

Hm. A vím o čem bude. O Harry Potterovi. Mám ho na tričku a nechám si ho do školy.

Jsem ráda, že jsem tady.

Jaké asi ty pohádky budou, když tam je tenhle obraz.

Myslíš, že tam bude princezna?

Ne, tam budou nějaký myšičky.

Drak.

Jo, myši.

Co čekáte? (dospělí)

Pěknou pohádku pro děti.

Vybrali jsme si tuhle pohádku, protože ji režíruje syn Stanislava Zindulky.

Jsmo zvědaví, jakým způsobem volné pásmo pohádek zpracovali.

Já si myslím, že to bude o vlkovi a Karkulce.

Slyšel jsem, že je to velice pěkný představení.

Zajímají mě pohádky.

Mám rád pohádky. Oblíbená je Pyšná princezna.

Myslím si, že to bude dobrý.

Znám oba dva herce i režiséra.

Mně se líbilo, jak si vzali ty malý diváky na jeviště a tam s nimi hráli pohádku. To byl nádherný nápad.

Na konci

Kdo se ti líbil?

Ten žlutej.

Herci

Ten růžovej.

Nevím.

Ten chlupatej.

Jak se vám to líbilo? (učitelka)

Mně se to docela líbilo, akorát asi s těma menšíma jsme to nezvládli, ty to asi nepochopili.

Mně se to líbilo, mělo to spád, bylo to veselý.

Jak se vám hrálo?

Zatím dost ranně. Publikum bylo dobrý, děti byly živý a vděčný.

Představujeme

divadelní soubor

M+M z Hranic u Aše.

Včera dopoledne sehrál divadelní soubor M+M jako host přehlídky Pohádky pro myšky. Autorem dramaturgie je herec Plzeňského divadla J. K. Tyla Jakub Zindulka, jenž inscenaci také režíroval. Vratislava Mikana staršího, který je jedním z protagonistů představení, jsme se

Už jste ochutnali zdejší párečky (dvě nebo tři nohy), hemenex nebo topinku s oblohou? Pokud ano, pak jistě víte, že součástí oblohy je i čerstvě nastrouhaný křen. Obzvláště čerstvý a pikantní byl ten, který strouhal pan František Vítám vás včera ráno. Musíte uznat, že křen nastrouhaný od muže tohoto jména vám musí obzvláště chutnat a vehnat vám slzy dojetí do očí. Vždyť, kdo vám odpoví na podání ruky a prozrazení jména „Těší mě, Vítám vás.“ (jn)

Napsali jste do Větrníku

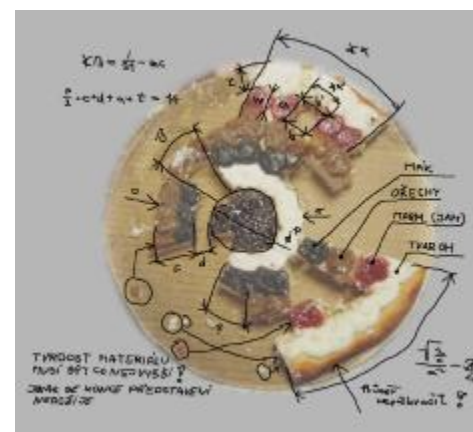
Mladí technici v kuchyňce

Včera byl pro Rost'a a Karla osudový den. Byli totiž potrestáni jednou hodinou kuchyňských prací. Rost'a byl poslán ke sporáku, kde připravoval párky, kávy, čaje aj. Karel byl naopak poslán k mycí

lince (škopku). Rost'ovi vypomáhala jeho matka Marta a Ludmile Blažkové pomáhal u škopku Karel. Po hodině byla Rost'ovi a Karlovi udělena amnestie. To byli Rost'a a Karel šťastni, že mohou jít zpátky do techniky. K.B. a R.Š.

Co dělají v kuchyňce mladí z kuchyňky?

Vše, co se dá. Rozléváme pití, točíme pivo, vážíme saláty a salámy, stáčíme víno, myjeme a utíráme nádobí, děláme úkoly apod. Nejvíce práce však máme s technikou. O přestávce, kdy je nejvíce práce se zákazníky, si řeknou o jídlo a pití. Ale nedá se to říct o všech. A kdo to má stihnout? Samozřejmě, schopný personál kuchyňky.

Pokud některé vědecké vzorce nejsou příliš čitelné, STDK rád zodpoví a vysvětlí podrobnosti

Krtek informuje

Celý den jsem věnovala snaze oslovit generálního ředitele KRakonošova TeleKinetoskopu, leč marně. Ráda bych mu položila otázky jako:

Kdo financuje let do vesmíru?

Kdo byl sponzorem Krtkovy kvedlačky?

Kde, jak a s jakými pravidly probíhala výběrová kola hudební megašou?

Snahu mít mohu, ale KRTKA nedoženu, neb se přede mnou někam zanořil. K dispozici nebyl ani jeho tiskový mluvčí a zaměstnanci odpovídali pouze zarytým mlčením. KRTEK asi někde ryje nebo se jen zahrabal, nebo že by někde něco tuneloval?

Kdo mi poradí, jak dostat KRTKA z nory? Děším se myšlenky, že se chystá k zimnímu spánku. (hejd)

Krtkovo narození

Vážení přátelé, ochotníci, dovolte nám pozvat vás na velice netypické, ale zato kulturně nabitě posezení před televizí. Nebojte, nejde o žádný film „houlyvůdské“ produkce, nebo jihoamerický nekonečný příběh. Ani náhodou. Kdepak. Dnes večer, v zatím nepřesně stanoveném čase, se máte opravdu na co těšit.

Celý týden máte možnost během dne jednou – poránu – nebo víckrát během dne sledovat skutečný divadelní cyklus pořadů, který vám přináší televize Krakonošův TeleKinetoskop. A jistě mnohé z diváků napadlo, co se vlastně přihodilo, že je vám tento pořad nabízen. Dovědět se skutečný důvod vzniku máte tedy právě dnes, v době polední siesty. (mimo STDK. Ten má neustále co na práci)
KRTEK

Vobskočáci pozor!

**Hromadné valení
respektive valné hromadění
se bude odehrávat
ve Čtvrtek od 17 hodin
na malém sále Krakonoše.**

**Nezapomeňte
na příspěvky –
finanční i do diskuse.**

zeptali, jak to v jeho souboru chodí.

Vráťo, napsal jsi, že divadelní soubor M+M je nezávislé sdružení přátel závislých na divadle. Jak moc závislých?

Léta práce. Dělam divadlo již 35 roků. Divadlo M+M dnes tvořím především já, jakožto člen stabilní. Pak můj syn a podle potřeby přátelé a příznivci, kteří jsou ochotni čas od času se mnou připravovat naše inscenace.

Jaká je dramaturgie divadla?

Tvoříme především a skoro výhradně pro děti. Postavili jsme na scénu řadu pohádek zejména pro nejmenší děti. Nabízíme je mateřským školám a zajíždíme za nimi přímo do tam.

Jaký je ohlas inscenací? Nebo to není šikovná otázka, ale můžeme jejich ohlas do jisté míry vystopovat z počtu repríz. Kolikrát jste hráli Pohádky pro myšky a jak na pohádku děti reagují?

Myšky byly uvedeny ve Vyso-

kém asi po devadesáté. Dětské reakce jsou vždycky velmi spontánní, stavíme především na jejich fantazii. Tady se nám poprvé stalo, že dítě, které jsme si vytáhli na jeviště, odmítlo uvěřit, že kytara, na níž se doprovázím, je také kolovrat nebo kůň.

Vím, že děláš ještě inscenace pro jednoho herce.

Na předloňské národní přehlídce divadla jednoho herce vyhlášené SČDO jsem zvítězil s Griškovcovou hrou Současné. Dva roky před tím s Albeeho Stalo se v zoo, kterou jsem uváděl pod názvem Derniéra. Zúčastnil jsem se s oběma hrami v Chebu nesoutěžní přehlídky divadla jednoho herce profesionálů, která je pořádána jako mezinárodní bienále. Považuji to za úspěch a rád bych se tímto směrem ubíral dál.

Díky za informace a přeji ti hodně úspěchů.

Představujeme Spolek divadelních ochotníků v Radnicích

Jak velí tradice Větrníku, s každým soutěžním souborem vás seznamujeme i na našich stránkách. Obvykle zvědavými otázkami na režiséry nebo vedoucí soutěžních souborů útočí Jaroslav Vyčichlo.

Ten je však režisérem SDO v Radnicích, proto se ocitl na druhé straně stolu. Povídali jsme si o tradicích a komediích.

Nikolaj Vasiljevič Gogol pro mne znamená hlavně Revizora.

Proč jste si vybrali právě Ženitbu?

Protože jsme před tím dělali Revizora. Asi před rokem. Zjistili jsme, že v něm něco je, že má co říct i dnešku. Uvažovali jsme i o tom, že bychom udělali ještě do třetice Hráče. Ale v tomto okamžiku už máme asi Gogola dost. Osobně jako režisér bych si tuhle věc ani nevybral, vůbec neinklinuju ke klasice, zahraniční ani domácí, ale stalo se a soubor s tím byl víceméně nějak srozuměn, že budeme v Gogolovi pokračovat. Upřímně řečeno, když jsem asi před dvaceti lety Ženitbu viděl, chvíli jsem o její realizaci uvažoval. Pak jsem od ní opět uhnul. Ale nelituju, že jsme se do Ženitby pustili.

Myslíte si, že tenhle klasický, navíc ruský autor v našich krajích, kde stále přetrvává jakási averze proti všemu, co je ruské, je pro diváky přitažlivý?

Nevím. Jak stárnu, tak těmto věcem přicházím víc a víc na chuť. Gogolova Ženitba se dneska nedá hrát v podstatě o tom, že by se někdo chtěl rychle vdát a někdo jiný oženit. Ne. My jsme se snažili hrát o určité nerozhodnosti, o rozpácích, o tom, že se člověk dostává do situací, které řeší spontánně a ne vždycky dobře. Ženitba vypráví o určité nejistotě v životě - něco takového tam určitě obsaženého je a pokud by se nám tohle podařilo

krejčího Fialu a jeho dceru Kristinu takovým neštěstím. Dnes se podnikateli nepovede jeho záměr, vy jste bez peněz a jeho možná ani nezavřou. A pokud ano, nic moc se neděje,“ vyložil svou úvahu divadelní režisér a kochal se tím, jak jen tak “chvíli visí ve vzduchu“.

Scénograf Mgr. Petr Kolínský chvíli polemizoval s tím, zda mu vadí či ne použití civilních prvků v kostýmech. „Byl jsem na rozpácích, kdy hledat tu míru. Kdy současné prvky jsou akceptovatelné nebo kdy už by se na ně muselo upozornit nějakými hereckými prvky, aby se jejich užití zdůvodnilo. Tím teď myslím barevné košile u hlavních hrdinů, Filipa Dubského a Jakuba Buška, v jihočeské vesnici,“ konkretizoval své pochyby výtvarník.

Profesor Jan Císař, jak sám řekl, svádl urputný duševní zápas, zda má mluvit nebo ne. Nakonec se nechal strhnout k rozvitému projevu. „Vidím Furianty už v několikátém provedení, a to převážně u amatérů, jelikož profici si to nemohou dovolit, neboť jim na to chybí ta bezprostřednost, kterou svým postavám dodají právě amatéři. Nehledejme v tomto představení nic jiného, než dech toho českého vesnického života a touto cestou váš soubor jde. V tomto duchu je to zřetelné a spontaneita fungu-

je,“ konstatoval předseda poroty a dodal, že viděl Furianty i s velkou kapelou. „Herci pak museli z jeviště pryč, ale když celá vesnice, pak tedy i s celou hasičskou kapelou.“

Jedinou velkou výhradu k libochovické inscenaci však kritik Císař měl: „Když je někdo od píseckého regimentu, nemůže mít žluté výložky. Ty totiž nosili dočmajstři z Vídně,“ uzavřel rozbor soutěžního představení prof. Císař a odebral se do sálu na Pohádky pro myšky. (jn)

Lámání přehlídky

Včera přesně v pravé poledne slavnostně a s vervou sobě vlastní rozlomila předsedkyně přípravného výboru Krakonošova divadelního podzimu Svatava Hejralová přehlídku vejpl. Od té doby už všichni spějeme jen ke konci.

Příspěvky

Každé ráno se do foyeru divadla dává zapečetěná pokladnička, do níž dobrovolníci vhazují příspěvky, které jsou určené na rekonstrukci zdejšího domu Tháliina. Ti, kdož přijeli později a nemohli si přečíst rozhovor se starostou divadelního spolku Krakonoš Janem Vaverkou st., který vyšel v našem periodiku, najdou bližší informace o sbírce na nástěnce u sedícího vládce zdejších hor. Ten také pokladničku bedlivě hlídá. (red)

Herci museli pryč

„Komédie Naši furianti Ladislava Stroupežnického pod režijním vedením Josefa Šmahy byla hrána poprvé 3.května 1887 v Královském zemském a národním divadle v Praze. Kritiky na ni byly velmi špatné, vesměs se psalo o hře jako o špatné, zvrhlé a negramatické. Po šesti reprízách, které byly hrány hlavně pro lid, byla stažena z programu. Pro svět ji znovu

objevil Jindřich Mošna, jenž si ji zvolil jako svoje představení kvůli roli dědy Dubského,“ objasnil krušné začátky typické české komedie Jiří Hraše. Podle jeho soudu dosáhl režisér libochovické inscenace Našich furiantů Jaroslav Kodeš své nejvyšší mety, neboť režírovat na jedinou čtyřicet lidí se mu už asi jen tak nepodaří. „Nesmírně nás, porotu, potěšila dvojice bezpečnostních orgánů – sledujeme o této přehlídce jejich vývoj, od počátku jsme viděli už třetí exemplář policejní dvojice,“ prozradil fóru přítomnému na včerejším ranním rozborovém semináři režisér Hraše studii, kterou pětice porotců provádí.

Ing.Dušanu Zakopalovi zase na představení vadila nedostatečná vyhrocenost některých situací, jež podle něj pak smazávala jejich kontury. Pochvaloval si však přítomnost živé kapely.

Prof. František Laurin uhnul od rozboru soutěžního představení k vlastní úvaze nad textem a nad způsobem inscenování. Poukázal na zcela jiný význam cti pro lidi v minulosti: „Pokud jste v té době ztratili dobrou pověst, ztratili jste vše. Už jste nemohli nikdy nic. Lidi vás nezdravili, pokud jste byli živnostníci, už k vám nechodili. Prostě vás vyloučili ze svého středu. Proto hrozba arestem byl tehdy pro

sdělit, bude to, co bychom chtěli.

Jaký je ohlas diváků?

Myslím, že dobrý. Radnice, odkud jsme přivezli tuhle hru, jsou maličké městečko, které má dnes 1700 obyvatel. Hráli jsme tady Ženitbu třikrát, respektive čtyřikrát a vždy jsme ten náš maličký sáleček pro asi 150 diváků zaplnili a lidi se baví. Ale je to o tom, že my, Radniční, hrajeme pro Radnické. Lidi nechodí na Gogola, ne především na něj, ale na nás, mohu-li to tak říci.

Domníváte se, že komedie je schůdnější cesta k divákovu srdci než tragédie?

Bezpochyby schůdnější je komedie. To si pořád myslím, ale jaksi herecky je to mnohem náročnější záležitost než dělat nějakou konverzačku, podle mého názoru. Dost často se pokoušíme o komedii, ve Vysokém jsme kdysi byli s Kočičí hrou – což je také komedie, ač trochu hořká. Koneckonců i Ženitba je komedie tak trochu hořká o neschopnosti člověka rozumně si uspořádat svůj život. Naš soubor k vážným věcem moc neinklinuje, i když já bych se jim nevyhýbal. Jako režisér bych si vždycky vybíral hru, která je sice komedií, ale má nějaký vážný podtext.

Máte nějaký tajný režiséřský sen?

Kočičí hrou jsem si ho už splnil. Musel jsem sice chvíli počkat až dámy, které mi v ní hrály, dospějí do správného věku. V tomto okamžiku nemám žádné zvláštní přání, ale samozřejmě mám v záloze, jako jsem měl vždycky, jeden, dva, tři tituly, které bychom

eventuálně mohli nebo chtěli dělat.

Čekáte opět na dobu, kdy vám zase představitelé dospějí nebo se ukáží noví, mladí?

Tak, ono je to vždycky trochu složitější v malém souboru, protože nemáme k dispozici starého dědečka nebo pětileté dítě.

Mnoho souborů si stýská, že nemá dorůstající generaci, že s jejich odchodem soubor zajde na úbytě, abych tak řekla.

Radnický spolek má tuhle záležitost za sebou a taky před sebou. Svůj generační zlom jsme prožívali někdy na konci sedmdesátých let minulého století, kdy jsme vlastně

my byli těmi, kdo nastupovali jako nová krev. Přebírali jsme soubor, který existoval někde od roku 1850 a nechtěli jsme, aby se přestalo hrát, ačkoliv to už tak vypadalo. Nakonec se však všechno vzpamatovalo a třicet let hrajeme zcela pravidelně. V současné době se dostáváme do situace, v jaké jsme byli tehdy, protože dnes není na malém městečku tolik mladých lidí, kolik bychom chtěli. I když naše děti většinou jsou v souboru, mají to takříkajíc dobrovolně povinné, ne všechny však hrají - například můj syn je v technice. Že bychom však nějak zvlášť systematicky s dětmi dělali, to se říct nedá. Snažíme se je alespoň nějak podchytit divácky, děláme Radnického dráčka, což je přehlídka souborů hrajících pro děti. Plánujeme založení vyloženě dětského dramatického souboru, který by existoval při tom našem. Podobný už v Radnicích před nějakými dvaceti, pětadvaceti lety byl, z něj se do dneška rekrutují členové našeho souboru. Proto jsme si řekli, že do konce září v tom budeme mít jasno. Zcela jasno tedy nemáme, ale něco se nám rýsuje.

Myslíte si, že amatérskému divadlu nahrává velikost měst - čím menší, tím soudržnější a lepší soubor, a naopak proti je současná doba - podnikání, lidé nemají čas

na hraní divadla?

Myslím, že tradice, alespoň v našem případě, je ten nejsilnější motor. Divadlo se prostě v Radnicích dlouho hrálo a zatím se ho, naštěstí, nepodařilo zničit. Jako ve všem, tak i v amatérském divadle dochází k výkyvům. Mnoho závisí na společenské situaci, třeba po sametové revoluci se ukázalo, že se všichni vrhli na podnikání a vypadalo to, že amatérské divadlo zanikne. Mám za to, že pár lidí, kteří kdysi tuhle kulturu dělali, vydrželo a zůstalo u ní. Protože jí mají rádi. Tak je to i s námi.

(jn)

trochu jsem trnul hrůzou. Vaše představení bylo trochu zatěžkávací zkouškou – já totiž vím o jednom místě pod jevištěm.....!“

Vše ale dobře dopadlo, dárky byly rozděleny, kostel třikrát objet a teď už je třeba jen nastudovat nové divadlo, projít postupovou přehlídkou a příští rok opět na shledanou!

(jn)

Mluvíme pravdu

Stoprocentním důkazem pravdivosti tvrzení, že když třikrát objedete kostel, vrátíte se zpět do Vysokého, je vítání DS M + M z Hranic u Aše. Zatímco se ve 14 hodin zmíněný soubor rozloučil v hospůdce a objel kostel, už o hodinu později byl vítán před divadlem Krakonoš. „Vidíte, že když uděláte, co vám říkáme, naše pověra se splní,“ řekl Jan Vaverka ml. ve slušivém obleku. Poté, co si převlékl kabát, obrátil se k Vratislavu Mikanovi, jednomu z dvojice Mikan + Mikan: „Technika divadla Krakonoš děkuje divadlu M + M za nezištnou pomoc hladovějícím. Rád bych vám vrátil rekvizity, které jste si u techniky divadla zapomněli,“ předal překvapenému Vráťovi Mikanovi talíř s rozlomenými klobáskami, které odhodili herci v rámci svého představení (Pohádky pro myšky) do zákulisí.

(jn)

Hvozdná překonala Libochovické

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná přijel do Vysokého také v pozeňnaném počtu padesáti lidí, čímž překonal čtyřicetihlavou výpravu libochovickou, přivezl si místostarostku své obce a kameramana. Přijeli do Vysokého prý popáté, takže místní pověra o objíždění kostela asi opravdu funguje. Divadlo hrají bez pěti let už století a doufají, že se jejich inscenace bude líbit i ve Vysokém, kde se letos představí Gazdinou robou Gabriely Preissové.

Schůzka s hostem

Každý ročník národní přehlídky má svého hosta. Ani letošní nebude výjimkou. V pátek 15. X. se můžete setkat s Janem Čenským.

Vstupenky za pětadvacet korun jsou již v prodeji, začátek představení je stanoven na 13.30 hodin.

(red)

Loučení na druhou

Včerejší loučení se soubory bylo trochu atypické – loučily se totiž soubory hned dva – libochovická Scéna a DS M + M z Hranic u Aše. Karel Bárta z přípravného výboru poděkoval Libochovickým za představení a radoval se z věkového složení souboru. „Myslím, že v takovém případě divadlo nezahyne. Doufám, že trojka u vás nebude

konečné číslo, ale že vás tu opět brzy přivítáme a klidně i ve větším počtu,“ dodal K.Bárta a předal dárek na památku libochovické chasy.

Jan Vaverka st. řekl, že je opravdu po právu jediný, kdo se může rozloučit s početně malým souborem z Hranic u Aše, neboť byl první, kdo je tři minuty po půlnoci přivítal.

Svatka Hejralová vstoupila do aktu loučení opět s hlávkami vysokého zelí, jimiž vybavila soubor

ry na cestu domů. „Chtěla bych poděkovat Libochovickým i za svou osmdesátiletou maminku, s níž jsem byla na vašem odpoledním představení. Byla velmi šťastná,“ přidala ke špičaté hlávce zakulacené díky Svatka.

Libochovická hosteska Monika, která měla na starosti čtyřicetičlenný soubor, si pochvalovala, že byl báječný. A protože přivezli jako

dárek skvělá jablka, přinesla ona jim jablíčka vysoká. Rozdíl mezi nimi byl v tom, že z Libochovic byla jablka velká, červená, křehká, lákající, zatímco ta vysoká, pocvrklá, malinká, zvaná „šíšata“, charakterizovala chudý, studeným povětrím sužovaný horský kraj.

Hosteska hranického (tříčlenného) souboru Katka začala, že Vráťa starší měl včera dvě piva a dva fernety a že soubor tak počtem rozsáhlý bylo opravdu těžké uhlídat.

Jan Vaverka st. se svěřil Libochovickým se svými obavami: „Když jsem vás viděl na jevišti,

Odkud vedly cesty soutěžních inscenací do Vysokého nad Jizerou

Program XXXV. Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů, byl sestaven na jednání programové rady 3. června 2004 na půdě NIPOS-ARTAMA. Poroty krajských postupových přehlídek nominovaly 7 inscenací a 19 jich doporučily. Programová rada přijala všechny nominace bez výhrad. Vzhledem k tomu, že Krakonošův divadelní podzim měl v minulých letech 8 soutěžních míst, bylo rozhodnuto o rozšíření hracích soutěžních míst na 9. Programová rada tudíž musela z oněch 19 doporučených inscenací vybrat 2 soutěžní představení a 3 náhradníky. A jaká byla nabídka?

Kraj středočeský měl svoji postupovou přehlídku letos opět v **Sadské**. V porotě přehlídky **Klicperovy divadelní dny** zasedli Kateřina Baranowská, Anna Ratajská, Josef Horák, Zdeněk Fürst, kteří nominovali inscenaci hry L. Stroupežnického **Naši furianti** v podání DS Scéna Libochovice a doporučili inscenaci **Ženich pro čertici** DS Klicpera při KIC Sadské.

Odborná porota západočeské postupové přehlídky **Žlutické**

divadelní jaro ve složení Mgr. Vladimír Zajíc, Rudolf Felzmann, Mgr. Marie Caltová nominovala inscenaci N.V. Gogola **Ženitba** Spolku divadelních ochotníků v Radnicích a doporučila inscenace **Dobytí severního pólu Českou Blaženou Němcovou** DS Žlutice a Pohádky pro myšky DS M+M Hranice u Aše, které v letošní programu vystoupila jako host.

Postupová přehlídka pro soubory ze severních Čech se konala v **Josefově Dolu**. Porota pracovala ve složení Jarmila Černíková-Drobná, Ilja Bureš, Rudolf Felzmann a přímo k postupu nominovala inscenaci A. Nikolaje **Černý pátek** DS Vojan Desná. Dále doporučila inscenaci **Petarda (Andělíka a laskavec)** DS J. K. Tyl Josefův Důl.

Prof. Jan Císař, Mgr. Alena Exnarová, Jaromír Vosecký a Alexandr Gregar zasedli za porotcovský stůl na **Miletínském divadelním jaru**, východočeské postupové přehlídce. Na KDP nominovali inscenaci hry Carla Goldoniho **Treperendy** Symposionu Třebechovic pod Orebem a doporučili inscenace **Dvojitá hra** v podání DS Kra-

konoš Vysoké nad Jizerou, **Blesky paní McWilliamsově** DS Heřman Heřmanův Městec a **Král k sežrán** DS Doveda Sloupnice.

Postupová přehlídka jihočeského kraje se konala v **Trhových Svinách**, kde porotci MgA. Jaromír Hruška, František Řinout a Jiří Anderle ocenili doporučením DS Křiž-žáci Hluboká nad Vltavou za inscenaci hry Luigiho Lunariho **Tři muži na špatné adrese**.

Odborná porota **Hanáckého divadelního máje** pracovala ve složení Mgr. Jaroslav Kodeš, Ladislav Valeš, Tomáš Kraucher. Nominace se nakonec dočkala inscenace G. Preissové

Gazdina roba v podání Kroužku divadelních ochotníků Hvozdná. Porota dále doporučila inscenace **Naši furianti** Tylova divadla, **Parohy na objednávku** DS Zmatkaři Dobronín a **Výtečníci** v podání DS Flok Samotišky.

Porotci Josef Brůček, Marie Kotisová, Mgr. Vladimír Zajíc se letos sešli na krajské postupové přehlídce v **Třešti**. Nominaci na Krakonošův divadelní podzim si vysloužila inscenace C. Magniera **Oscar** v podání DS Vojan Libice

nad Cidlinou. Doporučení si z Třešti odvezly soubory DS Stonařov za inscenaci **Arcikuplířky**, DS Mates Jemnice za inscenaci **Agnus dei** a DS Bezchibi za inscenaci **Tančící myši**.

Letos poprvé se konala postupová přehlídka v **Brněnci**. Odborná porota ve složení ing. Dušan Zakopal, PhDr. Vít Závodský, Václav Müller na národní přehlídce nominovala inscenaci Raye Cooneyho **1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)** DS E. Vojana Brněnec. Dále doporučila inscenaci **Ženitba** Jednoty divadelních ochotníků Luže.

Poslední přímo postupovou krajskou přehlídkou je přehlídka ve **Štítině**. Porota ve složení Václav Müller, Ludmila Štědrá, Ladislav Vrchovský doporučila do programu Krakonošova divadelního podzimu inscenaci hry Miloše Kulišťáka **Selský práh** v podání Klubu přátel divadla Valašská Bystřice.

Na stole programové rady se sešly i návrhy z krajských přehlídek, které nejsou přímo postupové na národní přehlídce vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim 2004. Poroty

těchto přehlídek mohou do programu Krakonošova divadelního podzimu pouze doporučovat.

První z nich je pražská krajská přehlídka **POPAD** s postupem na FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč. Porota ve složení PhDr. Milan Strotzer, Miroslav Pokorný, PhDr. Otto Smrček CSc., Josef Palla doporučila hned dvě inscenace – **Taková podivná kombinace citů** Rádobydivadla Klapý a inscenaci **Panika? Panika**. **Panika!** divadelního souboru Mrst'a Prst'a.

Z krajské přehlídky ve **Slavičíně** doporučili porotci PhDr. Milan Strotzer, MgA. Vladimír Fekar a MgA. Jan Šotkovský inscenaci Miloše Kulišťáka **Selský práh** v podání Klubu přátel divadla Valašská Bystřice.

A jak to celé dopadlo? Mimo zmíněné nominace byly do programu vybrány inscenace DS Krakonoš **Dvojí hra** a **Král k sežrán** divadelního souboru Doveda Sloupnice. Jako náhradníky programová rada určila inscenace **Selský práh**, **Arcikuplířky** a **Tři muži na špatné adrese**.

Simona Bezoušková

Novic z Libochovic

*Opona jen se otevřela –
A on – pomalu – jak král
Přešel klidně přes jeviště.
Ten byl! Ten svou roli hrál!
Já jen čekal, kdy zas přijde příště.
A puslu špulil pěkně – při zpívání
Jak Šlapeták – jak profesionál –
„Koupil jsem si pouti – pouti tě zarmoutí“
takových kdyby bylo k máni
pupík se mu zpod košilky smál!
Jak ten tam stál! – Byl na jevišti doma!
Kdo víc?
A jak se krásně smál
Ten divadelní novic – novic z Libochovic!
jh*

Kamarád Krakonoš

*Ten Krakonoš, přítel milí,
Ten Krakonoš – to je ale chlap.
Jindy už třikrát sněžil anebo káp
A k mlhám jaké mívá vlohy.
Ted' čtvrtý den nám smetá pryč z oblohy
Každický mráček, každický cár.
A nám už zbývá jenom těch dnů pár!
Pravda – no fičí a trochu mrznou nohy
Však pohled na hory zahřeje u srdíčka,
Když větrem šlehaná červenají se líčka.
Za měsíc, dva vzpomene jistě mnohý
Divadlo bylo, hasična, byl i vejšlap.
Ten Krakonoš – to je bezva chlap.
jh*